

Kjære venner,

Dette blir siste brev fra Etiopia i denne omgang. På den ene siden er det er alltid litt vemodig å reise hjem, vi føler det virkelig er bruk for oss her – og vi skulle gjerne vært lengre – på den andre siden blir det godt å komme hjem til familie og venner i Norge.

Denne siste uken har vi vært i Addis Abeba, Olaf har vært på Black Lion Hospitalet, mens jeg har vært litt ved det koreanske sykehuset og litt ved Black Lion.

Lørdag 24. november var vi ute og handlet, og vi fikk kjøpt noen fine ting med hjem, det er mye spennende å få kjøpt her, og ikke minst er det moro å gå ute blant folk og snakke med dem. Etiopiere blir fort positivt overrasket over oss utlendinger som prøver å snakke amharisk med dem, det gir meg en fin kontakt og litt billigere pris – Olaf trenger imidlertid ikke snakke så mye amharisk for å få kontakt med folket her, han smiler, peker og kjøper.

På søndagen gikk det årlige Great Ethiopian Run av stabelen. Det er ett 10 km langt løp som ble startet i 2001 blant annet etter initiativ fra den kjente etiopiske løperen Haile GebreSelassie. Løpet er internasjonalt kjent som et tøft løp for dem som stiller i eliteklassen, delvis på grunn av høyden, Addis ligger på 2300 meter over havet og delvis fordi mange sterke etiopiske løpere stiller opp på hjemmebane ferdig høydeakklimatiserte.

Vi tok det litt roligere og gikk til den internasjonale evangeliske kirken fra SIM gjestehuset. Det var 5, 5 km. På vei dit gikk vi ned til Meskel plassen og fikk med oss en del av løpet. Det er en folkefest, med 10 000 – vis av deltagere, i 2010 skal det ha vært ca 35 000 løpere.

Anorectal diseases

Bjarte Tidemann Andersen
Consultant Colorectal Surgeon
Norway

Mandag var vi igjen innom Black Lion før vi flyttet til CasaInches og det norske gjestehuset hos NLM. På Black Lion traff jeg en amerikansk kirurg som besøker Black Lion en til to ganger i året. Han driver nå mest med øvre gastrokirurgi, og ønsker også å hjelpe Black Lion videre i kikkhullskirurgi.

Tirsdag og onsdag var jeg på MyungSung, det koreanske sykehuset, og på onsdagen holdt jeg på nytt foredraget mitt om anorektale tilstander.

Torsdag og fredag besøkte jeg Black Lion. Neste uke er det kirurgisk høstmøte for hele Øst-Afrika regionen, og nå i dagene i forkant holdes det diverse kurs her i Addis. Jeg var med på kikkhullskirurgi kurs, den amerikanske kirurgen holdt innlegg og jeg deltok i de praktiske øvelsene med litt instruksjon.

Samtidig har Olaf vært i full gang med vedlikeholds arbeidet sitt, han har reparert flere ødelagte gjenstander, inkludert et tannlegebor for øre-nese-hals kirurgen her. De måtte utsette en operasjon på grunn av det ødelagte boret, men nå virker det. Av de større tingene har han dessverre ikke klart å få orden på autoklavemaskinen og et ødelagt flott Maquet fjernstyrt operasjonsbord. Autoklaven trengte deler og manual fra utlandet som de ikke klarte å skaffe mens vi har vært her, operasjonsbordet klarte de ikke å finne, de fant bare fjernkontrollen..... Men, forøvrig har han reparert to andre operasjonsbord!

Ellers har Olaf fått sving på den gamle Range Roveren til dr Einar Eriksen, den har fått byttet bremsepumpe, installert hovedstrømsbryter og justert litt på tenningen.

Jeg takker for følget denne gangen, og takker for tilbakemeldinger på brevene våre. Fra en kollega i Oslo har jeg fått høre historien om en amerikansk hjertekirurg som brukte superlim på ett hull i hjertet som han ikke klarte å sy fordi suturene skar igjennom vevet. Det virket på hjertet også. Så var jeg altså ikke den første som har brukt superlim i en operasjon, men å være kirurg her er virkelig en skole i oppfinnsomhet og her lærer vi rask besluttsomhet.

Så gjenstår det å planlegge neste års tur, vi har allerede fått flere invitasjoner, inkludert invitasjon til å besøke noen sykehus i Nairobi. Vi får se, når våre etiopiske venner spør når vi kommer igjen, må jeg bare svare: ene alleukhem, egziabeher yaukhal, det vet vi ikke enda, bare Gud vet. Men at vi kommer igjen hit, det regner jeg med.

Med hilsen fra

Bjarte Tidemann Andersen
Olaf Raundalen

som i morgen sitter på fly hjem.

